

XIII. évf. 1. szám 2021. szeptember 5.

HÍVÓ SZÓ

Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség lapja

Aki a Mindenható árnyékában pihen, az ezt mondhatja az Úrnak: Oltalmam és Váram, Istenem, akiben bízom!

Zsolt 91, 1-2

EGY FALAT KENYÉR

Ma már alig hallom ezt a kifejezést, hogy olyan jó, mint egy falat kenyér. Mert kenyérbőségben élünk, és egy falat kenyérnek már nincs is értéke.

Bőségben élünk, még azt is lehet mondani, hogy nagy a jólét. Minap állított be egy férfi hozzám, nem hívtam be, hanem csak úgy besietett mellettem, mikor kinyitottam előtte a kaput. Bejött az irodába, és elmondta, hogy nemrég szabadult egy büntetés-végrehajtási intézetből, ahol jó útra tért, még az ottani lelkész keresztnévét is emlegette. Majd segítséget kért, hogy tudjon élelmet venni, és a BV-intézetnek több tízezer forinttal tartozik, talán abban is tudnék segíteni. Mondtam neki, hogy nem tudok, de szívesen adok neki kenyeret, felvágottat, meg amit itthon találok. Erre szitkozódni kezdett, hogy mit csináljon ő a kenyérral.

Református népünknek nagy ünnepe volt az új kenyérért való hálaadás és úrvacsora. Amikor megköszönték Istennek a gondviselését, hogy bő termést adott, és a család megélhetése a következő aratásig biztosított volt. A templomban hálát adtak Istennek, majd az úrasztalához járultak, ahol a lelkipásztor egy falat kenyeret adott nekik. Egy falatnyit. És senki nem háborgott, hogy mit kezdjen ő ezzel, mert mindenki tudta, ez a falat kenyér az Úr Jézus Krisztus megtöretett testét szimbolizálja. De otthonukban is megbecsülték a kenyeret. S. Becz Pálnak van erről egy gyönyörű írása, „Kenyérmorzsa” címmel.

Ha az Isten kegyelméből nekünk ilyen bőven jutott a kenyérből, akkor tudjunk mi is hálát adni érte! Annyira elharapózott az elégedetlenkedés az országunkban! Szinte

csak a panaszt hallja az ember, hogy milyen nehéz megélni, milyen nehéz az országban boldogulni. Régen sem volt könnyű, viszont több volt a hála a szívben, és így boldogabbak is voltak az emberek. Ne utánozzuk a világot az elégedetlenkedésben, hanem fogadjuk meg Pál apostol intelmét, amelyet a Thesszalonikai gyülekezethez írt első levelében olvasunk: „mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által **a ti javatokra!**”. Még egy falat kenyérért is tudjunk hálát adni.

Szalkay László

Magyar imádság (Dömötör Tibor)

Urunk! Felette vagy térnek és időnek,
csodás Teremtője világmindenségnek!
Tőled várja néped bízva, reménykedve:
hogy lesz majd magyarnak jövője, jókedve.

Óvjad életünket zűrzavar korában,
éljen minden magyar boldogan honában!
Add vissza hitünket, melyet támad a Sátán, erősítsd lelkünket
szent csodáknak láttán!

Tartsd meg anyanyelvünk, melyet Tőled kaptunk,
jöjjön fel egünkre ősi magyar Napunk.
Legyen világelső népünk dicsősége, szent történelmünknek
sose legyen vége.

Fiaink tudása, lányaink erkölcse
legyen magyar szülők megszentelt gyümölcse.

Adj bölcs vezetőket, bátor hitvallókat,
népünkért élőket, hitükért halókat.

Örök élet nyelvén hozzánk Jézus szóljon,
ne engedd, hogy magyar magyarral harcoljon!

Áldd meg száműzöttek hűséges munkáját, add vissza
magyarnak ősi nagy hazáját!

Tégy csodát a Földön , mint 2000 éve,
áldott termést adjon minden magyar kéve!

Magyar hegyek borát ízlelhesse ajkunk,
Isten szent áldása örök legyen rajtunk!.

Ez az imádságunk itt ezen a helyen,
erre feleljük most mindnyájan, hogy ÁMEN

AZ ÉN ISTENEM ...

Valószínűleg bárkit is kérdeznénk meg a gyülekezetből, vagy akár a településről, a legtöbben azt mondanák, hogy már hallottak a Kossuth utcai gyülekezet nyári táboráról, ami elsősorban nem csak annak köszönhető, hogy az egész városból rengeteg gyerek és fiatal gyűlik össze, hanem a színvonalas programoknak, és a szeretetteljes légkörnek is köze lehet a pozitív hírveréshez. Bár az elmúlt év nem csak a táborokra nézve volt nehéz, hanem mindenféle rendezvényre és közös programra nézve, mégis azt mondhatom, hogy ekkora tábort még életemben nem láttam. Sok gyermek, és sok segítő vette ki a részét a munkából, a táborozásból, mely öt napon keresztül tartott. Ami számomra a legmeglepőbb volt, hogy teljes iskolai osztályok is részt vettek a táborban, ilyet eddig még sehol nem láttam – nekik külön kiscsoportjuk volt. A tábor témája *Isten vezetése* volt, öt napon át, különböző bibliai történeteken keresztül ezzel a vezetéssel ismerkedhettek meg gyerekek és segítők egyaránt. A tábort kézművesprogramok, állatkerti séta, közös játékok színesítették, melyek nem csak a gyerekek, de a segítők számára is izgalmasak lehettek. A legnagyobb sikert talán

mégiscsak az ugrálóvárak aratták, melyeken kicsik és nagyok – beleértve az ifis segítőköt is – kedvükre ugrálhattak. A közös imádság, éneklés, sorverseny valóban közösséggé formálta a táborba érkező gyermekeket, a hétnek a végére pedig már a közös tábori tánc is fejből ment, azoknak is, akik talán kevésbé szeretnek táncolni. Ezek után a nehéz, közösség nélkül töltött hónapok után a tábor valódi nyüzsgő, vidám, felüdülést adó hely lehetett a gyerekek számára, ahol lehet együtt játszani, együtt lenni, beszélgetni, mindezt Istenre figyelve. A felnőttek és a segítők pedig nevetve konstatálhatták, hogy három kávé után sincs annyi energiájuk, mint egy-két alsós lánynak és fiúnak, akik a tábori tánc gyakorlás után még négyszer eltáncolták az egész táncot. A sok gyermekarcot elnézve megfogalmazódott bennem a remény, hogy talán ezek a gyerekek, akik most Istenről tanulnak egykor majd a gyülekezet oszlopos tagjaivá lesznek. Persze ehhez kellünk mi is: segítők, lelkészek, hitoktatók, biztonyságtévők, gyülekezeti tagok, szolgálók, hogy a mi példánkon keresztül valóban Isten vezetését, az Ő szeretetét lássák meg az ifjak. Mert így válhat valósággá az ő életükben is az, amit pénteken a táborzáró alkalmon fennhangon énekeltek: *AZ ÉN ISTENEM ERŐS, HATALMAS ISTEN, NINCS OLYAN, MIT Ő NEM TEHET!*

Papp Abigél

KONFI TÁBOR SITKE

Július végén a konfirmandusokkal 3 napos táborban voltunk Sitkén. Nem sokan voltunk, de a társaság nagyon jó volt. Már

az utazás is szórakoztató volt, a vonaton sokat nevettünk, kártyáztunk és beszélgettünk. A szállás a sitkei Zarándok szálló volt, ami nagyon hangulatos és kényelmes volt. A programok izgalmasak és érdekesek voltak. A szállón az ételeket magunk készítettük el. Jó szórakozás volt közösen reggelit, ebédet, vacsorát készíteni. Együtt még a pakolás és a mosogatás is jó hangulatban telt. Reggeli és elpakolás után minden nap a csendesség következett, amikor alkalmunk volt elmélyülni magunkban és az aznapra kiadott bibliai igét értelmezni és a saját gondolatainkat megfogalmazni róla. A reggeli elcsendesedést az izgalmas kirándulások követték. Minden napra volt a környéken látnivaló pl: vulkánkiállítás, Sárvár Nádasdy vár, strand, templomlátogatás, mozdony skanzen. Az esti szalonasütés, az éjszakai számháború is izgalmas program volt. Lefekvés előtt a közös éneklés volt a program és a délelőtti csendesség alatt megfogalmazódott gondolatokat beszéltük meg. Érdekes programokkal, nagy beszélgetésekkel, jó társaságban telt el a 3 nap. Kicsit rövid, de nagyon tartalmas kirándulás volt.

Vajda Viktória

CSEJDEN JÁRTUNK

Augusztus 2-től 6-ig voltunk a csejdi testvérgyülekezetünknel a tiszteletes úrral és néhány ifisünkkel. Az apropó, ami miatt mentünk látogatóba Erdélybe, az a holland apeldoorni estvérgyülekezetünk ötlete

volt, miszerint a csejdi parókián a kerti munkálatokban, illetve az imaház felújításában segítsük őket.

A hosszú autótút után szeretetteljes fogadtatásban volt részünk, mindenki egy-egy családnál volt elszállásolva. Az öt nap során minden este a hollandokkal és a csejdiekkel összeültünk a tábortűz körül, ahol énekeltünk közösen, majd egy Igéről beszélgettünk kiscsoportokban. A kiscsoportos beszélgetések néhol viccesen alakultak, hiszen hol magyarul, hol hollandul, németül vagy éppen angolul beszélgettünk egymással és fordítottunk egymásnak mind a négy nyelvről. Az esti áhítatot követően kötetlenül beszélgettünk egymással, ismerkedtünk a holland fiatalokkal. A délelőttök során a kertben segédkeztünk, fát aprítottak baltával a fiúk, a lányok pedig a csejdi gyermekekkel játszottak a hollandok által hozott játékokkal, amely a kisgyermekek számára nagyon élvezetes volt. A programok között szerepelt marosvásárhelyi városnézés, strandolás, illetve a parajdi sóbánya látogatása, de azon sajnos, már nem tudtunk részt venni.

Az Erdélyben való ott-tartózkodásunk mindannyiunk számára nagyon örömteli és emlékezetes volt. Az erdélyi testvéreinknek igen nagy vendégszeretete van, szívélyesen fogadtak bennünket. Nagy hála van bennünk azért, hogy ki tudtunk menni hozzájuk, miután tavaly a vírus miatt sajnos, nem tudtunk elmenni Csejdre. Felejthetetlen pillanatokot éltünk át ott, az ott élő ifisekkel is sikerült jó kapcsolatot kialakítanunk. Reméljük, rendszer lesz abból, hogy nyaranta tudunk találkozni a csejdi testvérgyülekezetünkkel.

Szalkay Dóra

VILLÁM

Mindenki hallott róla, mindenkinek van véleménye is róla. Ki ezt mondja, terjeszti és teszi hozzá, ki azt. Szóval becsapott a villám a templomunkba. Aminek nyoma nincs, csak a másod hatásnak. (Tehát a villámhárító jól vizsgázott) Az ELMŰ szakembere szerint nem is biztos, hogy a „templomi” villám mellékhatása, hanem valamelyik trafóállomásba csapott bele a villám, hiszen a környéken volt áram kimaradás is és az elektromos vezetékek hozták ide a nagyon erős áramot, amit már nem bírt „kivédeni” a régen épült rendszerünk. Mire tudjuk ezt alapozni? Arra, hogy a napjainkban épült Telenor és DIGI átjátszó állomásoknak nem lett semmi bajuk, „csak” a 63 amperes biztosítékok szakadtak meg, és a korszerű túlfeszültség védelem ment tönkre, így védve meg a berendezéseket. A templom biztosítóka nem szakadt meg, tehát nem védett meg a kártól, sőt nincs is túlfeszültség védelmünk sem. Ezt mindenképpen ki kell vizsgálatni és valószínűleg át kell tervezetni és fel kell újítani, mert nagyon korszerűtlen. Azaz a villám „befurakodott” és tönkre tett sok mindent a berendezések közül. Az orgonánk tönkrement, a kijelző egyik képernyője is sötét maradt, a gyülekezeti ház egyik szellőztetője is leállt. A toronyban tönkrement az óra és a harangvezérlés is. Nem a villám okozta, de a gyülekezeti házunk beázott a zivatar alatt!

Lehet, hogy későn tudósítunk a történekről, de lehet, hogy még mindig nem derült ki minden kár. Mindenesetre, ha azonnal közzétesszük, hogy mi történt nem tudtunk volna ennyire pontosak lenni, csak nagyjából lehetett volna körülírni a történeteket.

Mit tettünk eddig?

Biztosítóval felvettük a kapcsolatot és jelentettük az addig tudott károkat, szakemberekkel felmérést és elkészítetve a kárfelmérési jegyzőkönyvet. A továbbiakat még most küldjük el, a szakvéleményeket bekérve, illetékes szakemberektől a jegyzőkönyvet, akik felmérték a károkat. A legelőször megoldandó gond a harangvezérlés és az óra volt. Mára már sikerült az új rendszert üzembe állítani. A beázást is elkezdtek kijavítani. Az orgona javíttatása is megoldódni látszik, de először a biztosítónak kell látni a javíttatás előtt. A kapcsolóterem átalakításához még a szakembereknek van egyeztetni valójuk. Utána jön a tervezés és a kivitelezés. Azt mondhatjuk, hogy sokmillió a kárunk.

A vizsgálódások közben sok mindenre fény derült, amit nem is a villám okozott! Bizony több mint 30 év örömmel tölt, tölthet el bennünket, mióta ebbe a templomba járunk, de felújításra, felújításokra is szükség van. Amikor felcsaptam kézzel vezérlő harangozónak, megtapasztaltam, hogy a harangok körül is van mit tenni. Elkopott, megöregedett a harang állvány alatti rezgéscsillapító, hogy úgy mondjam, reng a bázis. Tehát viszonylag sürgősen tenni kell valamit. Más egyéb is javítandó, módosítandó a harang körül.

Először szembesülve a történetekkel, bizony „leforrázva” éreztem magam. Hogy leszünk ezen túl, hogy oldjuk meg a problémákat? A megoldási lehetőségeket kerestük és folyamatosan keressük most is. Az Örökkévalóban bízunk és bízhatunk most is. (Álmomban sem gondoltam, hogy elkezdek beszélgetni a Zeneiskola tanárával, tanácsokat kérve a kölcsön szintetizátor kihangosításához az orgonánkat helyettesítendő, és „kikötök” az Újvárosi gondnok testvérünknel, aki máris mond egy orgonajavító társaságot.)

Azt remélem, és ezért imádkozzunk is, hogy senkinek se keményedjen meg a szíve és nekünk is legyen adakozó kedvünk. Emlékszem a Nagytiszteletű Úr megírta a pályázati anyagot, ami ránk tartozott a Gyülekezeti ház esetében és úgy fejezte be, hogy „Károly mi ennyit tehetünk, ha az Úr akarja, akkor lesz Gyülekezeti házunk”. És lett, nem volt egyszerű, nem ment minden, mint a karikacsapás, és vannak gondok is, de használhatjuk, van „Gyüliházunk”!!!

Pogrányi Károly

**Kérjük, aki teheti, adója 1 %-át ajánlja fel az
Alapítványunknak, illetve Énekkarunknak!**

Hajnalcsillag Alapítvány 19185679-1-13

Szigetszentmiklósi Máté János Református

Énekkar Közhasznú Egyesület 18714746-1-13

Egyházközségünk számlaszáma: 11742252-20019718

Egyházközségünk ÉPÍTÉSI/FELÚJÍTÁSI

számlaszáma: 11742252-20071714

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Hétfő: 7.30 áhítat

Kedd: 18.00 Imaóra

Szerda: 17.30 Énekkar

Csütörtök: 18.00 Bibliaóra

Péntek: 17.30 Énekkar

Szombat: 17.00 Ifjúsági bibliaóra

Vasárnap: 10.00 Istentisztelet

ANYAKÖNYVI HÍREK (július-augusztus)

A keresztség sákramentumában részesült:

Bala Sándor és Mocsel
Enikő leánya: **Orsolya
Edina,**

Góga Ferenc és Gábner
Viktória fia: Erik Alex és
leánya: **Kiara Melissa,**
Szöllősi-Rigó Gábor és
Rigó Erzsébet fia: **Balázs,**
Kunszt Gábor és Kiss
Andrea leánya: **Linett,**
Galambos György és Hajas
Mónika fiai: **Gregor és
György,**

Hegedűs János László és
Felföldi Zsuzsanna leánya:
Zsófia,

Füleki Zoltán és Molnár
Erzsébet leánya: **Barbara
Kornélia ,**

Lakatos Csaba és Takács
Alexandra leánya: **Maja,**
és fia: **Noel,**

Szabó Gyula és Bodnár
Krisztina leánya: **Emília,**
Pataki Sándor és Szabó
Ágnes fia: **Nándor,**
Csikós Gábor és Kovács

BOGÁR TAMÁS,
Noseda Norbert és Kovács
Flóra fia: **Vince,**
Almási Ádám és Méh
Szilvia leánya: **Eszter**
Házasságot kötöttek:

Kovács Tamás és Lakatos
Andrea
Kettner Richárd és Kántor
Eszter
Szabó László Kristóf és
Kóti Eliána

Halottaink:

Fájó szívvel, de Istenbe
vetett reménységgel
búcsúztunk:

Török Benőné sz. Birkás
Ilona 85 éves,
Sallai Gábor 62 éves,

Delbács Endréné sz.
Zágoni Szabó Zsuzsanna
85 éves
Varga Lajos 54 éves,
Szilágyi Imre 67 éves,
Tóth Gáborné sz. Ender
Mária 91 éves,
Vörös Jolán 90 éves,
Kovács János 83 éves

korában elhunyt
testvéreinktől.
Isten Igéje nyújtsón
vigasztalást a
gyászolóknak:
*„Uram, te voltál hajlékunk
nemzedékről nemzedékre.”*
(90. Zsoltár 1. vers)

HIVATALI ÓRÁK

Kedd: 9.00-12.00

Csütörtök: 9.00-12.00

illetve telefonon történt megbeszélés alapján:

+36/24-465-753, +36/20-404-8336